

Biskop Balslev, idet han fremsendte det underskrevne Præsteløfte, og hvori det Forbehold, jeg nævnte, fremkom. Han skriver saaledes: „Højærværdige Biskop L. H. Balslev. Hermed tilbagesender jeg Deres Højværdighed det af mig underskrevne Præsteløfte, idet jeg takker Dem for Deres forstaaende Stilling overfor mig i min Opfattelse af Præsteløftets Indhold, hvor det gælder Løftet om at forkynde Guds Ord „rent og purt, som det findes i de profetiske og apostoliske Skrifter og i vor danske Folkekirkens symbolske Bøger,“ — og nu kommer det afgørende — „hvilke sidste jeg opfatter som det historiske Gennemgangsled for vor kristne Kirkes Udvikling, uden at de i deres Enkeltheder har bindende Betydning med Hensyn til vor Forstaaelse af de kristelige Sandheder, de teologisk søger at bestemme“. Jeg antager, at selv „Kristeligt Dagblad“ vil indrømme, at herefter kan der ikke foretages nogen Aktion mod Valgmenighedspræst Rørdam ud fra Præsteløftet; Valgmenighedspræst Rørdam staar efter dette lige saa godt til Præsteløftet, som Valgmenighedspræst Thorvald Knudsen gør, derom kan der ikke være ringeste Tvivl. Jeg ser, den højtærede Kirkeminister nikker, han er altsaa fuldt ud enig med mig i dette. Men jeg mener imidlertid, at man maa gaa et Skridt videre: Maa den højtærede Kirkeminister efter dette ikke henvende sig til den nuværende Frimenighedspræst Brücker og sige til ham: De søgte om, at Deres Anerkendelse maatte blive taget fra Dem i Henhold til den Indskærping af Præsteløftet, som De mente var foregaaet ved Loven om Adgang til Præsteembeder; det forholder sig imidlertid slet ikke saaledes, som De har ment, det skal slet ikke tages saa højtideligt; dette Forbehold har De selvfølgelig Lov til at gøre, ligesom det er gjort ovre i Fyns Stift. Og vil det ikke blive nødvendigt at publicere dette, at sende et ministerielt Cirkulære rundt omkring til samtlige Stifter for at sige: Herefter maa enhver teologisk Kandidat, der aflægger Præsteløftet, gøre det med dette Forbehold. Eller rettere, burde den højtærede Kirkeminister nu ikke sørge for, at vi snarest muligt fik dette Præsteløfte fuldstændig fjernet? Jeg tror ikke, der bliver nogen som helst Mulighed for at opretholde det efter dette. Det er jo givet, at den gamle Biskop Balslev i Fyns Stift fortjener Tak, fordi han har stillet sig, som han har; han er ved denne Lejlighed vist, at han er, som en Biskop efter

Valgmenighedspræst Karl Kochs Mening bør være: baade rummelig og rimelig, men han har saa vist ogsaa givet Præsteløftet et Ulivssaar, som jeg ikke tror, det overlever, og jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Kirkeminister, at han ud fra denne Baggrund snarest muligt tager Spørgsmaalet om Præsteløftets Afskaffelse op. Jeg tror; der ikke er nogen Mulighed for den ene Dag at lade Lovgivningsmagten vedtage en Indskærping af Præsteløftet, vedtage, at det skal være en Betingelse for at rykke ind i et Sognekald; at man er villig til at aflægge det danske Præsteløfte, og saa den anden Dag tage imod et Præsteløfte, som i Virkeligheden fuldstændig ophæver dette Præsteløfte, eller i hvert Tilfælde aldeles forandrer dets Karakter. Man udsætter i Virkeligheden, hvis man opretholder noget saadant, de folkekirkelige Forhold for Latter, for ikke at sige noget værre.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Kirkeminister, hvorledes det forholder sig med de Bygningskonsulenter, som Præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg har bemyndiget Kirkeministeren til at udnævne. Det er jo af den allerstørste Betydning, at det bliver Mænd, der virkelig er denne Opgave voksne, det er jo navnlig i de nærmest følgende Aar en overordentlig betydningsfuld Opgave. Der er ingen Tvivl om, at i det Udvalg, hvor vi behandlede Præstelønningsloven, var det en Forudsætning, at disse Stillinger skulde opslaaes ledige, saa at de kunde søges af dem, der følte sig kvalificerede til dem. Nu hører jeg imidlertid, at Kirkeministeriet er gaaet frem paa en helt anden Maade, idet man nemlig ikke har opslaaet disse Pladser ledige, men uden videre har henvendt sig til forskellige, som man fandt passende kunde anbringes i disse Stillinger. Jeg anser dette for ganske overordentlig uheldigt og vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister: Efter hvilke Principper har man foretaget disse Udnævnelser, naar man ikke har ment, at man burde gaa til Opslag for derefter at vælge blandt de Ansøgninger, der da indkom, dem, der maatte anses for de mest egnede? Efter hvilke Principper har man foretaget disse Udnævnelser af Bygningskonsulenter?

Bresemann: Forskellige af de højtærede Ministre har gjort nogle Bemærkninger til de Udtalelser, jeg fremkom med forleden. Det foranlediger mig til et Gen-svar; jeg skal søge at gøre det ganske